

Mélyen tisztelt Tanár Úr,

Rendes tanárrá történt kinevezéséhez fogadja kérem bölém is legjobb szeretvekövetéseimet.

Pár soraimmal ama gratulációk mellett, melyekkel tudós és kiváló férfiak létezőkivül fölkeresték, csak szerezni hely juthat: mégis hozzájuk merék csatlakozni, mert érzésem meim jóindulata és hűségjára nére bizonyára semmivel sem állok hátrább.

És nem pusztán a tanítvány kötelességemről haláljával teszem említést.

Legyen meggyőződve tisztelt Tanár Úr: ha voltak is tehetségesebb és jobb tanítványai, kikre, mint arra érdemesebbekre, szivesebben emlékeztek mint szám; de aligha volt közöttük egy is, ki halásabb tisztelettel viseltetnék Tanár Úr iránt s ki igazabban tudná méltányolni a tudást és fejt, a ki a rajta elkövetett méltatlanságot oly tisztelettel érdemlően tüst és mellőztetését azonnal visszavonta, hogy a magyar néinek is tudományuk a haza határain túl becsületét vívott ki.

Isten éltesse még soká friss erőben s egészségben!

Tisztelt háli tanítványa

Budapest, 1894. szeptember 6.

Mader Béla